

[Elisabeth Arnold]

synd for Skejbylægerne, og det er dem, der bliver de egentlige tabere i dette spil.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg hører, at alle betyder, at ekspertisen og ansvarligheden hos professor Paulsen og det øvrige set-up på og omkring Skejby Sygehus er fuldt i orden. Det er glædeligt. Men hvordan kan man, hvis man godkender, at de er dygtige og ansvarlige nok – det blev hævdet af sundhedsministeren i tv i går og ved andre lejligheder og af nogle af ordførerne her i dag – hævde, at de opfører sig uansvarligt ved at fastholde deres ansøgning, deres ønske om at kunne foretage disse ting?

Hvis de er så dygtige derovre, som også nu fru Elisabeth Arnold meddelte det, må det for lægmænd være helt oplagt, at så store kapaciteter med den ansvarlighed, som alle anerkender, selvfølgelig opretholder deres krav, deres ønske om at deltage i dette arbejde, fordi de ved, at de derved ikke sætter ét eneste menneskes liv eller helbred på spil, men at det er det modsatte.

Man kan altså ikke på den måde dele sin tunge op i to dele og sige, at de er fuldt i orden, at de er dygtige, geniale og ansvarsbevidste, men at de sætter patienternes liv på spil. Begge dele kan man ikke påstå. I hvert fald sundhedsministeren har klart sagt, at det er patienterne, det drejer sig om, og at det er Skejbylægerne og set-up'et, som bringer menneskeliv i fare. Så kan man ikke samtidig sige, at de er dygtige og ansvarlige. Den går altså ikke.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det er til hr. Torben Lund, der understreger, at der ikke nødvendigvis skal være tale om to transplantationscentre. Det gør mig lidt usikker, for hvad er det egentlig, vi taler om?

Det beslutningsforslag, vi behandler i øjeblikket, hedder: »Forslag til folketingsbeslutning om at åbne adgang til hjerte- og levertransplantationer i Århus Amtskommune«, og i den sidste del af det ændringsforslag, der skal sættes ind, står der:

»Folketinget opfordrer til, at der etableres et ligeværdigt samarbejde vedrørende hjerte- og levertransplantationer mellem Århus Universitets Hospital og Rigshospitalet.«

Så vil jeg godt bede om en præcisering af, hvad det er, vi taler om. Ved »et ligeværdigt samarbejde« synes jeg det er vanskeligt at forstå andet, end at samarbejdet foregår begge steder. Hvis der er tale om andet, synes jeg da, det er spændende og interessant. Hvis man vil nøjes med ét transplantationssted, synes jeg, det er utrolig vigtigt at få det frem og få det præciseret, også hvor det i givet fald skal ligge.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Ingen er vel i tvivl om, at Århuslægerne og det politiske flertal her i Tinget har kæmpet for at få transplantationer til Århus.

Det, der blev sagt af fru Karen Højte Jensen, var, at man rejste tvivl med hensyn til overlevelsen, altså at der eventuelt kunne gå menneskeliv tabt. Hvis dette er tilfældet, er det efter min vurdering det samme som at sige, at ekspertisen ikke er til rådighed i Århus, når de kan være så uansvarlige at kæmpe for hjerte- og levertransplantationer i Århus, når disse læger samtidig skulle vide, at det kan koste menneskeliv. Jeg synes nok, at ekspertisen kan ligge på et meget lille sted i Århus, hvis dette virkelig skulle være tilfældet.

Fru Karen Højte Jensen spørger konstant efter dokumentation. Det er udokumenteret, hvad vi kommer med. Jeg vil da gerne spørge fru Karen Højte Jensen: Er der dokumentation for, at det kan koste menneskeliv? Har man dokumentation fra udlandet? Jeg tvivler meget, og jeg er sikker på, at der ingen dokumentation findes for det argument.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg er ked af at tage en kort bemærkning mere, men jeg blev spurgt direkte af fru Birgitte Husmark, og jeg er ikke helt sikker på, at det kun er et spil om ord, men alligevel. Det, vi har sagt, er, at vi ønsker, at man får et ligeværdigt samarbejde mellem de to steder, gerne sådan, at man organiserer sig, så man bruger hinandens kræfter og bruger ekspertisen og bruger det apparatur og den kapacitet, man har bygget op begge steder. Det synes jeg er meget vigtigt at holde sig for øje.

Jeg er meget glad for – det vil jeg gerne sige allerede på dette tidspunkt af debatten – at fru